

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce

Student: Martin KLIMSZA

Obor: ČJ - D

Název práce v českém jazyce: Jazyková stránka a kompoziční výstavba závěrečné řeči prokurátora Josefa Urválka v procesu protistátního spikleneckého centra

Název práce v anglickém jazyce: Linguistic and Compositional Construction in the Closing Speech of Prosecutor Josef Urválek in the Trial of the Anti-State Conspiracy Centre

Vedoucí práce: prof. PhDr. Martina Šmejkalová, Ph.D.

Oponent práce: PhDr. Pavel Sojka, PhD.

Typ posudku: vedoucí práce

1 - HODNOCENÍ OBSAHU PRÁCE

	Kritérium	Hodnocení (A-D)
1.1	Adekvátnost stanovených cílů a volba metodologie	B
1.2	Relativní úplnost zpracované sekundární literatury	B
1.3	Porozumění zdrojům a schopnost pracovat s nimi	B-C
1.4	Volba vhodné techniky zpracování materiálu a její zvládnutí	B-C
1.5	Interpretace výsledků	B-C
1.6	Struktura práce, vyváženost jednotlivých částí	B-C
1.7	Logičnost výkladu	B-C
1.8	Přínos práce, dosažení cílů a validita závěrů	B-C

Slovní komentář:

Student si vybral téma v současnosti velmi aktuální, a sice na pozadí konkrétního projevu prokurátora Josefa Urválka analyzovat jazyk propagandy, resp. jednu konkrétní realizaci jazyka totalitní moci. Z práce je na jednu stranu patrná snaha o pečlivý a minuciózní přístup, na straně druhé je ale vidět, že vznikala v časové tísní – viz např. zjevná autorova osobní poznámka na s. 44 „přidat Fideliuse“. Podobně Závěr nese známky, že byl psán ve spěchu: je spíše jen povšechný, výběrový a místy i nepřesný (syntaktická rovina).

V úvodu autor pojednává o životě Josefa Urválka. Ačkoliv na to byl student upozorňován, nevěnuje se těm aspektům Urválkovy životní dráhy, které mohly mít vliv na jeho jazykový projev. Dále uvádí kontext procesu s tzv. protistátním spikleneckým centrem. Následuje

teoretická část, kde autor vymezuje (na pozadí odborné literatury, dílem tištěné, dílem z Nového encyklopedického slovníku češtiny) termíny kompozice, persvaze, manipulace a propaganda. S ohledem k tomu, že se jedná o bakalářskou práci, lze penzum sekundární literatury pokládat za uspokojivé.

Jednotlivé jazykové roviny pojímá student na doporučení vedoucí práce ve struktuře, kterou představila publikace Jílka a kol. Jazyk moderátorů Událostí... (2016). Tato publikace byla zvolena proto, aby poskytovala studentovi bakalářského studia přesnou kostru/oporu, již se může při analýze řídit.

Správně ale student přihlíží i k Mluvnici spisovné češtiny (Trávníček), která vznikla v období blízkém pojednávanému období.

Celkové kompozici práce je třeba vytknout, že rozsáhlý teoretický úvod nepropojuje funkčně s částí praktickou. Někdy autor kupí výklady z různých oblastí lingvistiky, aniž by spolu souvisely; někdy se také vyskytují samozřejmé konstatace (*Expresivitu posiluje kumulace různých prostředků*, s. 26).

V praktické části je nešťastné rozhodnutí vynechat z analýzy zvukovou stránku jazyka, neboť právě ta byla pro Urválka typická. Autor nicméně postupuje podle jednotlivých jazykových rovin a snaží se identifikovat, které jazykové prostředky nesou persvazivní potenciál (např. hromadění superlativů na s. 29). Pečlivě vypisuje jednotlivé jazykové prostředky, je jen škoda, že se více nezamýšlí nad tím, proč byly užity (např. na s. 30 tvary opisného pasiva). Někde autor uvažuje zkratkovitě – např. asi není možné odůvodňovat výskyt výrazu *flink* tím, že se proces odehrál krátce po druhé světové válce. Zkratkovitě je také užívání obratu „užívat persvazivní funkci“. Persvazivní funkce se neužívá, tu výpověď buď má, nebo nemá. Rozhodnutí, proč poslední výpověď na s. 52 je jedno souvětí, by mělo být odůvodněno.

Charakter práce je spíše popisný. Autor poctivě vypisuje jednotlivé jazykové prostředky vyskytující se v projevu Urválka (dokonce počítá i výskyty jazykových prostředků – s. 42), často však chybí hlubší jazyková analýza (exemplární příklad toho je např. na s. 37, kde vypisuje jednotlivé konstatace týkající se Slovenska, aniž by je jakkoliv komentoval). Podobně na straně 38 popisuje argumentační faul, aniž by jej blíže analyzoval. Výklad o kompozici jazykového projevu J. Urválka (s. 53–54) nelze pokládat za dostačující.

2 - HODNOCENÍ FORMÁLNÍCH NÁLEŽITOSTÍ PRÁCE

	Kritérium	Hodnocení (A-D)
2.1	Adekvátnost horizontálního členění textu	B
2.2	Funkčnost odkazů a poznámkového aparátu	C
2.3	Dodržení citační normy	D
2.4	Dodržení stylové normy	B-C
2.5.	Dodržení morfologické normy a pravopisné kodifikace	C

Slovní komentář:

Zcela zásadní a velmi závažný aspekt, s nímž se musí student vypořádat, je skutečnost, že – zejména v teoretické části – je sice na použitou literaturu správně odkazováno, avšak ani doslovné citáty často nejsou v uvozovkách.

Občas se objevují stylistické nedostatky, resp. neobratnosti (např. hned na s. 8, s. 24, 28, 33–

34, 39, 42, 45, 52, 53), častěji se vyskytují i chyby pravopisné (interpunkční) či literní (např. s. 18, 20, 2x s. 26, 31, 32, 2x40, 41, 42, 49, 50, 52, 55).

3 - SHRNUJÍCÍ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Předložená práce splňuje požadavky kladené na daný typ závěrečné kvalifikační práce v oboru *Český jazyk se zaměřením na vzdělávání*.

Práce je v souladu se zásadami citační etiky s výhradami.

Práci doporučuji k obhajobě.

Slovní komentář:

Práce prokázala, že student je schopen vytvořit elementární vědecké sdělení na úrovni bakalářského stupně vzdělání. Při obhajobě student přesně a strukturovaně odpoví na všechny připomínky v posudcích. Dále se student seznámí s výsledky kontroly systému Turnitin a vyjádří se k citační kázi ve své práci.

4 - OTÁZKY A NÁMĚTY PRO OBHAJOBU

4.1	Co máte na mysl termínem „figura“ (např. s. 41)?
4.2	Jaký vliv má postponovaný přívlastek na persvazivní funkci výpovědi (s. 45)?
4.3	Pojednejte rámcově o hlavních rysech zvukové stránky Urválkova projevu.

Datum:

Podpis: